

**Posudek oponenta
na diplomovou práci Bc. Ivany Kořínkové**

na téma :

„ Prvé poznatky s uplatňováním zákona č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů v praxi poskytovatelů pomoci“

Předložená diplomová práce se zabývá rozбором problematiky, týkající se poznatků z aplikační praxe v souvislosti se zákonem č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů. Vzhledem k velmi krátké době účinnosti tohoto zákona, jde nepochybně o téma velmi aktuální a s ohledem i na zatím relativně omezený okruh dostupné literatury v této oblasti i náročné na zpracování.

Práce je rozdělena na teoretickou část, ve které se diplomantka věnuje obecně základním poznatkům z oblasti viktimologie, vymezením základních pojmů jako je oběť, poškozený a zvláště zranitelná oběť, dále vývoji úpravy odškodňování obětí. V práci je také, poměrně zdařile, zpracován přehled významných mezinárodních dokumentů, zabývajících se problematikou obětí trestných činů. Dále se diplomantka zabývá popisem právní úpravy, týkající se problematiky obětí trestných činů a též pokusem o srovnání s vybranými zahraničními úpravami, byť omezeným pouze na problematiku odškodňování obětí. V druhé - praktické části – diplomantka, na základě vlastního dotazníkového šetření, zpracovala a analyzovala získané poznatky. Práce dále obsahuje obsah, abstrakt v českém a anglickém jazyce, seznam literatury a je vhodně doplněna přílohami, kde vedle použitého dotazníku též např. zařadila oficiální dokumenty Policie ČR, které v textu práce analyzuje. Lze říci, že struktura práce a rozsah diplomové práce v zásadě odpovídá zadání.

Z hlediska obsahového zpracování práce lze diplomantce vytknout, že, ač jsou hlavním tématem práce poznatky s uplatňováním zákona č. 45/2013 Sb. v praxi poskytovatelů pomoci, se v teoretické části poměrně široce věnuje např. vývoji úpravy odškodňování. Totéž platí pro srovnání se zahraničními úpravami. Naopak podrobněji se mohla zaměřit na jednotlivá práva obětí, která jsou zakotvena v zákoně o obětech, jejichž aplikaci se pak věnuje v praktické části, a také právní úpravě problematiky poskytovatelů služeb obětem. Z hlediska systematického zpracování práce je třeba upozornit např. na to, že není zcela zřejmé, proč se v kapitole 1.6 „Sociální práce s oběťmi trestných činů“ zabývá, a to pouze, vymezení pojmů retributivní a restorativní justice.

Dále v případě kapitoly věnované zahraničním úpravám, je třeba při závěrečném srovnávání s českou úpravou mít na paměti, že není vyloučeno, že v zahraničních úpravách může být upraveno finanční odškodnění ve speciálním zákoně, což ovšem neznamená, že ostatní práva, která u nás jsou obsažena v zákoně o obětech trestné činnosti, nejsou zakotvena

v jiných normách. Přitom z rozboru nevyplývá, zda se tím diplomantka v práci zabývala. Této otázce se nepochybně může věnovat v rámci obhajoby.

Naopak velmi kladně lze hodnotit zpracování praktické části práce, která, ač to není v diplomových pracích vždy pravidlem, skutečně na základě diplomantkou provedeného dotazníkového šetření, zpracování a analýzy zjištěných informací, přináší nové a aktuální poznatky v oblasti aplikace zákona o obětech. Přičemž některé námitky, zmiňované respondenty, zároveň diplomantka správně vyvrací prostřednictvím aplikace dalších použitých pramenů. V závěru práce pak výše uvedené poznatky dokázala zhodnotit a využít při formulaci vlastních závěrů a návrhů na zlepšení aplikační praxe.

V práci se občas vyskytují určité věcné nepřesnosti - např. nepřesná definice poškozeného na str. 16. S tím souvisí také nepřesné označení toho, kdo může být subjektem adhezního řízení (tamtéž).

Vzhledem k tomu, že v práci pracuje s policejními statistikami, které se týkají obětí trestných činů, dokonce s nimi porovnává s počty obětí získaných v rámci viktimologického výzkumu, měla by v rámci obhajoby upozornit na obecné problémy a limity těchto statistik – tj. zda a do jaké míry, s ohledem na metodiku jejich zpracování, skutečně vypovídají počtu registrovaných obětí. Také by měla přesně specifikovat zdroj, ze kterého použila údaj o počtu obětí uvedeného v tabulce č. 6 pod pojmem kriminologický výzkum.

Nepochybně lze také diskutovat o tom, zda právě dohoda o vině a trestu je typickým příkladem uplatnění principu restorativní justice, byť je třeba připustit, že diplomantka zde přejímá názor, který se objevuje v odborné literatuře.

Po formální stránce práce v zásadě splňuje požadavky kladené na diplomovou práci.

Diplomantka sice zpravidla vyznačovala prameny, z nichž čerpala pro zpracování své diplomové práce, jak je to obvyklé při zpracování vědecké práce, ale některé citace nejsou zcela v souladu s citační normou, často chybí některé povinné prvky, a to především u citací elektronických zdrojů, či absentují např. ISBN. V odkazech v textu je též vhodné i při tomto způsobu citace uvádět číslo konkrétní stránky pramene, ze kterého čerpala.

Kromě výše uvedených problémů by mohla diplomantka v rámci obhajoby ještě blíže zhodnotit, do jaké míry je v praxi naplňováno právo na informace ve smyslu základních zásad a § 7 a násl. zákona o obětech trestných činů z pohledu přiložených informačních materiálů a praxe Policie ČR.

Přes výše uvedené nedostatky, kterým se nepochybně bude možné věnovat při obhajobě, lze říci, že předložená práce splňuje požadavky na diplomovou práci kladené, přináší nové zajímavé poznatky a v případě, že bude úspěšně obhájena, navrhuji ji klasifikovat známkou velmi dobře.

V Plzni, dne 5. 9. 2015

JUDr. Jana Hulmáková, Ph.D.